

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: J.V.
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem sídlem 184 00 Praha
8 – Dolní Chabry, Ledčická 649/15

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 3. 2020 č. j. MSK 21647/2020, o
přestupcích

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Opavy ze dne 17. 12. 2019 č. j. MMOP 147403/2019 o přestupcích dle § 125c odst. 1

Shodu s prvopisem potvrzuje

písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

2. Žalobce namítal, že žádnou dopravní značku neporušil, neboť vozidlo neřídil. Vozidlo ve skutečnosti řídil jeho kamarád M. P. On se posadil na místo řidiče se záměrem z místa odjet, když v tom přijeli policisté a počali provádět kontrolu. Žalobce dále vyslovil nesouhlas se závěry žalovaného, který uvedená tvrzení označil za nevěrohodná. Závěr, že se stavěl do role řidiče vozidla, když policistům předložil doklady a podrobil se dechové zkoušce, je nepřipustným zkreslením situace. Uvedl, že do role řidiče se nestavěl. Policisté přijeli na místo, kdy již seděl na místě řidiče v úmyslu s vozidlem odjet. Policisté jej vyzvali k předložení dokladů a podrobení se dechové zkoušce. Měl povinnost policistům vyhovět, bez ohledu na to, zda sám hodnotil výzvu jako nesmyslnou či nezákonnou. Měl rovněž povinnost respektovat výzvu policistů k předložení dokladů. Zdůraznil, že nikdy netvrdil, že by právě on řídil předmětné vozidlo, když na dané místo příjížděl. Naopak namítal, že žádný přestupek nespáchal. V žalobě dále žalobce polemizoval se závěry správního orgánu, že je nepravděpodobné, že by zavážení zboží bylo prováděno osobním vozidlem Rover ve vlastnictví soukromé osoby, navíc v neděli. Pokud se žalovanému nepozdává, že pan P. vezl svému zákazníkovi limonády jeho vozidlem, bylo tomu tak proto, že pan P. je jeho kamarád, toho dne se nacházel v Ostravě, kam byl přivezen svým kolegou, který si však služební vozidlo nechal u sebe, neboť prováděl nějaké rozvozy po okolí z firemního skladu v Ostravě. Pan P. měl v Ostravě nějaké schůzky, na večer se potkával v Ostravě s žalobcem a ve chvíli, kdy dostal od svého kolegy zprávu, že nestíhá odvézt dva balíky limonád stálému zákazníkovi z Opavy, požádal jej pan P., zda by mohli jet jeho vozidlem do distribučního skladu a odvézt dva balíky limonád zákazníkovi. Vozidlo cestou do Opavy řídil M. P., neboť on sám si potřeboval vyřídit nějaké e-maily na telefonu. K osobě P. K. žalobce uvedl, že tento muž se zná s panem P., kvůli němuž byl on obviněn z přestupku. To je důvodem, proč jej pan K. zastupoval ve správním řízení. Pokud měl žalovaný pochybnosti o jím tvrzeném skutkovém stavu, měl provést důkaz svědeckou výpovědí pana M.P., posoudit její věrohodnost a pravdivost a při svém rozhodování ji uvážit.
3. Žalobce dále namítal, že rozhodnutí je nezákonné také proto, že nebylo postaveno najisto, zda se měl dopustit jednoho přestupku nebo dvou přestupků. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně totiž obsahuje dva výroky, jeví se tedy, že bylo rozhodováno o dvou samostatných skutcích. Přesto, že v podaném odvolání právě toto správnímu rozhodnutí vytýkal, žalovaný jej potvrdil s odůvodněním, že „stavba výroku by mohla být s ohledem na jeden skutek jiná“, tedy žalovaný se ztotožnil s jeho názorem v tom, že šlo o jeden skutek (jednočinný souběh). Nicméně v předposledním odstavci odůvodnění rozhodnutí žalovaný činí závěr, že mu byl uložen trest „za dva přestupky“, a v další větě opakuje, že trest byl ukládán „vzhledem ke spáchání dvou přestupků“. Je tedy nutné, aby rozhodnutí bylo zcela jednoznačné, zda je trestán za jeden přestupek nebo za dva přestupky. Dále uvedl, že nemůže být postižen za dva skutky, spáchal-li skutek jeden. Žalobce žalovanému rovněž vytkl, že žalovaný nenaplnil požadavek na řádné vypořádání odvolacích důvodů, když jedním z nich byla právě výtky, že nešlo o dva přestupky, ale o jednočinný souběh, tedy o jeden přestupek.
4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Zcela odkázal na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že žalobce v žalobě pouze dále rozvíjí své účelové námitky z odvolacího řízení. Žalovaný zdůraznil, že podstatné v celé věci je, že žalobce se nacházel na místě ve vozidle, jehož motor byl v chodu (dle výpovědi svědka

bylo vozidlo nastartováno). Nepochybně tudíž byl řidičem vozidla, jako řidič toto vozidlo ovládal, přičemž s tímto vozidlem stál na chodníku v místě, kam byl tomuto vozidlu vjezd zakázán. Skutkovou verzi žalovaný přesvědčivě vyvrátil jako nevěrohodnou. Ostatně žalobce ji uplatnil až v samém závěru odvolacího řízení, což její věrohodnost dále snižuje. Žalovaný rovněž odkázal na konkrétní rozsudky Nejvyššího správního soudu.

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. krajský soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem výslovně souhlasili.
6. Ze správních spisů byly zjištěny následující skutečnosti. Rozhodnutím ze dne 17. 12. 2019 č. j. MMOP 147403/2019 Magistrát města Opavy uznal žalobce vinným tím, že I. dne 16. 6. 2019 v čase okolo 20:40 hodin řídil motorové vozidlo tovární značky Rover 414, RZ X, na místní pozemní komunikaci v obci Opava, na ulici Na Valech u domu č. p. 157/1, v úseku této komunikace ve směru jízdy od křižovatky s ulicí Podkovní směrem k ulici U Jaktařské brány, a při jízdě s předmětným motorovým vozidlem nerespektoval svislou dopravní značku B11 „Zákaz vjezdu všech motorových vozidel“ s dodatkovou tabulkou E13 s textem „MIMO DOPRAVNÍ OBSLUHY“, tedy s motorovým vozidlem vjel do místa, kde je to zakázáno. Tímto jednáním bylo porušeno ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, v návaznosti na přílohu č. 3 a 6 vyhlášky Ministerstva dopravy č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, čímž z nedbalosti spáchal přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. V odstavci II. výroku uvedeného rozhodnutí byl žalobce uznán vinným tím, že dne 16. 6. 2019 v čase okolo 20:40 hodin řídil motorové vozidlo tovární značky Rover 414, RZ X, na místní pozemní komunikaci v obci Opava, na ulici Na Valech u domu č. p. 157/1, kdy s předmětným motorovým vozidlem zastavil a stál celým objemem vozidla na chodníku, tedy s motorovým vozidlem zastavil a stál v místě, kde je to zakázáno. Tímto jednáním porušil § 53 odst. 2 zákona o silničním provozu, čímž z nedbalosti spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Žalobci byla uložena pokuta 1 500 Kč podle § 41 odst. 1 a § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu a dále mu byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.
7. Podkladem rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo oznámení přestupku ze dne 26. 6. 2019, oznámení přestupku z místa silniční kontroly ze dne 16. 6. 2019, které žalobce nepodepsal a nevyjádřil se na místě, úřední záznam ze dne 16. 6. 2019 a fotodokumentace. Z těchto podkladů plyne, že 16. 6. 2019 v čase 20:40 hodin spatřila hlídka Policie České republiky při projíždění ulicí Horní náměstí směrem k ulici U Jaktařské brány v centru města Opavy vozidlo tovární značky Rover, RZ X, stojící na chodníku, v místě za svislou dopravní značkou B11 „Zákaz vjezdu všech motorových vozidel“. Řidič předložil na výzvu potřebné doklady pro řízení a provozování vozidla. V osobě řidiče byl zjištěn žalobce. Hlídce na místě uvedl, že jel po ulici Na Valech a pokračoval směrem k Hotelu Koruna, vjel do zákazu vjezdu, což si neuvědomil, jelikož se orientoval podle GPS navigace. Zastavil na chodníku a v tom projížděla hlídka Policie ČR. Řidič odmítl věc vyřešit příkazem na místě, proto s ním bylo sepsáno oznámení o přestupku, k jehož obsahu se řidič nevyjádřil a oznámení nepodepsal. Hlídka policie na místě pořídila fotodokumentaci, která je součástí

správního spisu a řidič byl podroben odborné dechové zkoušce, která byla negativní. Fotodokumentace zachycuje motorové vozidlo tovární značky Rover, RZ X, stojící v Opavě, na chodníku za ulicí Na Valech u domu č. p. 157/1. Přední část vozidla směřuje k ulici U Jaktařské brány a zadní část ke křižovatce ulic Na Valech a Podkovní, odkud je do místa stání vozidla jediný možný příjezd. Chodník je od komunikace určené k jízdě vozidel oddělen ze strany od ulice U Jaktařské brány zvýšeným obrubníkem. Fotodokumentace rovněž zachycuje umístění a vzhled dopravní značky B11 „Zákaz vjezdu všech motorových vozidel“ s dodatkovou tabulkou E13 s textem „MIMO DOPRAVNÍ OBSLUHY“, nacházející se na ulici Na Valech u domu č. p. 157/1, za křižovatkou s ulicí Podkovní. Správní orgán v průběhu správního řízení rovněž vyslechl svědky, zakročující policisty nstržm. F. V., nstržm. O.V. a pprap. M. N.

8. Svědek F. V. vypověděl, že si na předmětnou silniční kontrolu vzpomíná. Dne 16. 6. 2019 kolem 20:40 hodin vykonával hlídkovou činnost. Při projíždění Horního náměstí v Opavě si společně s kolegy všiml vozidla Rover stříbrné barvy, stojícího na chodníku, směrem od ulice Na Valech k ulici U Jaktařské brány. Na místě řidiče seděl muž a vozidlo bylo nastartováno. Kolega svědka pprap. N. vyzval řidiče k předložení dokladů potřebných k řízení a provozu vozidla. V osobě řidiče byl zjištěn žalobce. Řidič se podrobil dechové zkoušce s negativním výsledkem. Řidiče vyzval k podání vysvětlení a sdělil mu, z jakého přestupku je důvodně podezřelý. Osoba za volantem potvrdila, že je řidičem vozidla a uvedla, že na předmětné místo ji zavedla navigace. Řidič na dotaz policisty sdělil, že s přestupkem nesouhlasí a požádal o oznámení přestupku do správního řízení. Následně svědek ve služebním vozidle sepsal oznámení o přestupku, se kterým řidiče seznámil a poskytl mu prostor k seznámení. Řidič uvedl, že se do oznámení vyjadřovat nebude a také je nepodepíše. Svědek na místě také provedl fotodokumentaci vozidla a dopravního značení. Skutečnost, že je řidičem předmětného vozidla, žalobce nijak nerozporoval, ve vozidle seděl sám. Svědek osobu řidiče nezná, není si vědom toho, že by s ním v minulosti cokoliv řešil. Nemá osobní zájem na jeho postihu nebo projednání přestupku. Řidiče viděl poprvé a vykonával jen svou služební povinnost.
9. Svědek O. V. kromě jiného vypověděl, že předmětného dne byl řidičem služebního vozidla. Přestupek s řidičem projednávali kolegové svědka. Svědek zůstal ve služebním vozidle. Kolegové svědkovi sdělili, že řidič vozidla s řešením přestupku na místě nesouhlasil. Velitel hlídky pan V. sepsal oznámení o přestupku a provedl fotodokumentaci. Dle vyjádření kolegů řidič vozidla se do oznámení nevyjádřil a ani jej nepodepsal. Řidič byl ve vozidle sám. Svědek řidiče nezná.
10. Pprap. M. N. jako svědek vypověděl, že uvedeného dne sloužil s kolegou V.a V.v motorizované hlídce. Prováděli kontrolní činnost na Horním náměstí v Opavě. Když jeli ve směru k ulici U Jaktařské brány, všiml si svědek, že na chodníku vyústění ulice Na Valech stojí stříbrné vozidlo. Vůz stál na chodníku kolmo k ulici U Jaktařské brány, přední částí u krajnice. Svědek spolu s velitelem hlídky přistoupili k muži, který seděl ve vozidle sám na místě řidiče. Po předložení dokladů byl v osobě řidiče zjištěn žalobce. Jemu svědek oznámil, že je důvodně podezřelý z přestupku, s tím, že vjel do zákazu vjezdu a že vozidlo stojí na chodníku. Na to řidič prohlásil, že to v Opavě nezná a jel podle navigace. Svědek řidiči oznámil, z jakého přestupku je podezřelý a dotázal se jej, zda je ochoten jej řešit na místě příkazem na místě zaplaceným. Řidiči chtěl uložit pokutu ve výši 200 Kč. Řidič s přestupkem nesouhlasil, řekl, že si to vyřídí sám. Řidič se odmítl vyjádřit do

oznámení a nepodepsal je. V okolí se nenacházel nikdo, s kým by řidič komunikoval, nikdo jiný k vozidlu nepřišel. Řidiče svědek nezná.

11. Ze správního spisu se podává, že za řízení před správním orgánem I. stupně žalobce skutkovou verzi odlišnou od zjištění správního orgánu netvrdil. Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně je zřejmé, že se žalobce dopustil dvou přestupků podle § 125c odst. 1 písm. k), a to porušením § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a porušením § 53 odst. 2 zákona o silničním provozu.
12. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání prostřednictvím zmocněnce, přičemž v doplnění odvolání poprvé přišel žalobce s odlišnou skutkovou verzí. Žalobce tvrdil, že s předmětným vozidlem na dané místo nepřišel on, nýbrž jeho kamarád pan M. P., který jel jako dopravní obsluha do domu č. p. 157 dovézt limonády. Vozidlo zaparkoval v ulici Na Valech, z vozidla vystoupil a šel doručit klientovi objednané limonády. Žalobce zůstal ve vozidle a posadil se na místo řidiče. V tu dobu přijeli na místo policisté, kteří mu sdělili, že parkuje na chodníku, na což on prohlásil, že jej na místo navedla navigace a více se nevyjadřoval. Žalobce navrhl vyslechnout pana M. P. jako svědka. Odvolání žalobce bylo žalobou napadeným rozhodnutím zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.
13. Pokud jde o žalobní námitku žalobce, že skutkový stav nebyl zjištěn řádně, neboť on nebyl řidičem označeného motorového vozidla, soud shodně s žalovaným pokládá tuto námitku za jednoznačně účelovou a nevěrohodnou, a to z důvodů, které žalovaný podrobně rozvedl na str. 3 – 4 napadeného rozhodnutí, a soud proto v podrobnostech na ně odkazuje. Z podkladů založených ve správním spise bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že řidičem motorového vozidla byl žalobce, který byl policií ztotožněn. Z jeho reakcí při projednávání přestupků na místě a také z jeho postoje k celé věci, neměl správní orgán důvod pochybovat o tom, že žalobce řídil předmětné vozidlo, s nímž vjel do zákazu vjezdu, aniž by prováděl dopravní obsluhu a zároveň s vozidlem stál na chodníku. Žalobce policistům na místě tvrdil, že si neuvědomil, že vjel do zákazu vjezdu a na místo jej navedla GPS navigace. Nelze pominout, že na místě samém se žalobce písemně nevyjádřil, ačkoliv k tomu měl prostor, odlišnou skutkovou verzi, namítanou až v odvolání, neuplatnil ani poté, co mu byl doručen příkaz dne 18. 7. 2019, ani v odporu proti příkazu, ani u ústního jednání, k němuž se ani žalobce, ani jeho zmocněnec bez omluvy nedostavili, ani písemně kdykoli v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně. Neučinil tak ani v odvolání ze dne 2. 1. 2020. Svou skutkovou verzi vyjevil až v doplnění odvolání, které bylo doručeno správnímu orgánu 9. 2. 2020. Za tohoto stavu, kdy žalobce až po půl roce od doby, kdy mu bylo oznámeno zahájení přestupkového řízení, uplatnil výše uvedená tvrzení, soud je považuje s ohledem na okolnosti případu za ryze účelová a neuvěřil jim z důvodu jejich nevěrohodnosti. Každý rozumně uvažující člověk, nacházející se v situaci žalobce, by údaje tvrzené až v doplnění odvolání, sdělil při první možné příležitosti a rozhodně by si takovéto informace nenechával pro sebe a sdělil by je již při projednání věci s policisty na místě samém. Soud se ztotožňuje s názorem žalovaného, že pro zjištění skutkového stavu nebylo třeba vyhovět návrhu žalobce na výslech pana M. P. jako svědka. Takovýto důkaz by byl nadbytečný.
14. Soud nesouhlasí ani s žalobní námitkou, že z rozhodnutí není zřejmé, zda se měl dopustit jednoho přestupku nebo dvou přestupků. V odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně je na str. 6 – 8 podrobně popsáno, že žalobce nerespektoval svislou dopravní značku

B11 „Zákaz vjezdu všech motorových vozidel“ s dodatkovou tabulkou E13 s textem „MIMO DOPRAVNÍ OBSLUHY“, tedy motorovým vozidlem vjel do místa, kde je to zakázáno, čímž porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a tím se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Druhý přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu byl spatřován v tom, že jako řidič motorového vozidla Rover 414 s předmětným vozidlem zastavil a stál na chodníku, tedy v místě, kde je to zakázáno, čímž porušil § 53 odst. 2 zákona o silničním provozu. Jak z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tak i z rozhodnutí žalovaného zcela jednoznačně vyplývá, že žalobce spáchal dva přestupky dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Správní orgán I. stupně uvedené konstatoval na str. 8 a žalovaný pak na str. 5, kde zcela jednoznačně k odvolací námitce žalobce uvedl, že porušil dvě zcela odlišná ustanovení zákona o silničním provozu a spáchal dva přestupky dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona a že ze strany žalobce se tedy nejedná, jak se mylně domnívá, o spáchání jen jednoho přestupku. Soud souhlasí s žalovaným, že z výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně je zřejmé, kterou částí skutku bylo porušeno jaké konkrétní ustanovení zákona o silničním provozu a že tímto porušením došlo k naplnění dvou přestupků stejně právně kvalifikovaných. Rozhodnutí žalovaného je přezkoumatelné a soud neshledal vady řízení, které by založily jeho nezákonnost.

15. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
16. O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30.11.2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně